

3. Demura, I. (2007). *Sutnist profesijnyh kompetentnostey*. [The essence of professional competences]. Slavjansk.

4. Ibragimova, L. A., Petrova, G. A. (2010). *Profesionalnaya kompetentsiya uchitelya: sodержaniye, struktura*. [Professional competence of a teacher: meaning, structure]. Nizhnevartovsk.

5. Ivanov, D. A. (2007). *Kompetentnosti i kompetentnostnyj pushed v sovremennom obrazovanii*. [Competences and competence approach in the modern education]. Moscow.

6. *Metodika navchannya inozemnih mov i kultur: teoriya i praktika*. (2013). [Methods of teaching foreign languages: theory and practice]. Kyiv.

7. *Metodika formuvannya mizhkulturnoyi inshomovnoyi komunikativnoyi kompetencyi*. (2011). [Methods of formation of intercultural foreign language communicative competence]. Kyiv.

8. *Metodika vkladannya inozemnih mov u serezhnih navchalnih zakladah*. (2002). [Methods of teaching foreign languages in secondary schools]. Kyiv.

9. *Metodika obucheniya inostrannym yazykam v sredney shkole*. (1991). [Methods of teaching foreign languages in secondary school]. Moscow.

10. Passov, Ye. I. (2002). *Kul'turoobraznaya model' professional'noy podgotovki uchitelya: filosofiya, sodержaniye, realizatsiya*. [A culture-like model of teacher professional training: philosophy, content, implementation].

11. Sukhodimseva, A. P. (2011). *K otsenke professional'noy deyatel'nosti uchitelya inostrannogo yazyka*. [On the assessment of the professional activity of a foreign language teacher]. Moscow.

12. Khutorskoy, A. V. (2003). *Klyuchevyye kompetentsii kaka component lichnostno-oriyentirovannoy paradigmy obrazovaniya*. [Key competences as a personality-oriented educational paradigm component]. Moscow.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ТОКАРЄВА Тетяна Станіславівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри німецької мови та методики її викладання Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: актуальні проблеми методики викладання німецької мови в середній школі.

ХОМЕНКО Тетяна Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри німецької мови та методики її викладання Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: практична фонетика німецької мови, теоретична фонетика німецької мови.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

TOKARYEVA Tetyana Stanislavivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Docent of the Department of German Language and Methods of its Teaching at the Volodymyr Vynnychenko Centralukrainian State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: actual problems of the methodology of teaching German in high school.

KHOMENKO Tetyana Anatoliyvna – Candidate of Pedagogical Sciences, Docent of the Department of German Language and Methods of its Teaching at the Volodymyr Vynnychenko Centralukrainian State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: practical phonetics of the German language, theoretical phonetics of the German language.

Стаття надійшла до редакції 27.12.2021 р.

УДК 37.016:81-028.31

DOI: 10.36550/2415-7988-2021-1-192-138-143

ФЕДОТОВА Світлана Олександрівна –

кандидат філологічних наук, доцент кафедри методик дошкільної та початкової освіти Центральноукраїнського державного педагогічного університету

імені Володимира Винниченка

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7257-122X>

e-mail: sfedotova22.09@gmail.com

МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ «ЦЕГЛИНОК В. Я. ПРОППА» ЯК ЗАСОБУ РОЗУМІННЯ ЗМІСТУ КАЗКИ ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ТА МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У програмах для розвитку дітей дошкільного віку, а також у Державному стандарті початкової загальної освіти зазначено, що однією із найважливіших проблем є розвиток словесної творчості дошкільнят та дітей

молодшого шкільного віку. Казка – це найбільш дієвий засіб розвитку словесної творчості, логічного мислення, адже цей жанр активізує дитячу уяву, служить зразком зв'язної розповіді і літературної мови, джерелом образів і сюжетів [1; 4]. Казка готує дитину до майбутнього життя в

реальному світі, розширює її кругозір. Під час читання казки у дитини формується ставлення до подій, соціальних явищ, людей. Казка має велику морально-естетичну цінність, необмежені пізнавальні й творчі можливості [1; 2; 4; 7].

Всі зазначені напрямки роботи реалізуються в процесі роботи над текстом казки. Вихідним матеріалом для цього слугують українські народні казки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ретроспективний аналіз науково-методичної літератури засвідчив увагу вчених до різних аспектів опрацювання казки на заняттях з художньої літератури та на уроках літературного читання: психологічні основи породження й розвитку мовлення обґрунтовані в працях О. О. Леонтьєва, М. І. Жинкіна, П. Я. Гальперіна, Б. Г. Ананьєва, а процес сприймання художніх творів, зокрема казок, Л. С. Виготським, Б. С. Мейлахом, П. Я. Якобсоном, О. В. Запорожцем, О. І. Нікіфоровою та ін.

Історико-педагогічні джерела висвітлюють питання розвитку «дару слова» (К. Д. Ушинський, І. Я. Франко, В. О. Сухомлинський); обґрунтування прийомів роботи над словом (В. І. Водовозов, Н. А. Корф, Ф. Ф. Бунаков, Д. І. Тихомиров); критерії відбору казок для навчання читати і прийоми роботи з казками як засобом розвитку мовлення (К. Д. Ушинський, В. О. Сухомлинський).

Проблемами аналізу змісту казок займалися такі дослідники, як Ф. І. Буслаєв, І. І. Срезневський, О. О. Котляревський, В. Я. Пропп, К.-Г. Юнг.

Різнопланові аспекти дослідження поставленої проблеми виявляють загальні підходи до опрацювання української народної казки з урахуванням вікових особливостей учнів, обґрунтовують систему її методів та прийомів.

Мета статті – здійснити комплексний аналіз українських народних казок з точки зору наявності в їхній структурі «цеглинок В. Я. Проппа», розглянути особливості роботи з «цеглинками В. Я. Проппа» на заняттях художньої літератури у дошкільному закладі та на уроках літературного читання в початковій школі.

Виклад основного матеріалу дослідження. У виховному процесі дошкільника та учня початкової школи доцільно використовувати можливості казки. Казки розвивають уяву, образне мислення, усне мовлення, стимулюють творчу активність, слугують дієвим засобом

самовиховання дитини. Дошкільники та учні початкової школи вчать спостерігати, аналізувати, узагальнювати. Казкові історії містять інформацію про динаміку життєвих процесів. Вони надають можливість легкого і природного осмислення реального світу, тобто є своєрідним містком між казковим, фантастичним і реальним життям. На основі аналізу улюблених казок дитини можна встановити зв'язок між казковими подіями та його поведінкою в житті. За допомогою казки у свідомості дітей закріплюються моральні цінності, правила поведінки [1; 2; 4; 7].

Казка пройшла довгий шлях у своєму становленні від доби архаїки до сучасності. Цей жанр повною мірою увібрив міфологічний /донауковий/ світогляд давньої людини, суспільства з язичницькою свідомістю.

Первісна семантика текстів цього жанру для пересічного сучасного читача й досі залишається таємничою, незрозумілою. До дитячого читання, в життя дитини казка потрапила значною мірою випадково тільки тому, що поступово втратила своє значення в житті дорослої людини. Старше покоління протягом віків набувало історичного досвіду, накопичувало багаж найрізноманітніших знань, які, нарешті, еволюціонували в казку, але після чергового стрибка людської свідомості, який призвів до втрати цілого ряду культурних реалій і зв'язків між ними, рамки казки стали затісними для молодшого покоління. Ознакою цього є те, що діти уже давно не розуміють підтексту (моралі, історичного досвіду) казки, її алегорії, однак вони захоплені, зачаровані казковою фантастикою, її містикою і магією.

Вивчення казки, її соціальної, міфологічної природи має свою історію у фольклористиці. Найбільш детально й глибоко дослідження казки представлене в працях В. Я. Проппа [5; 6], який стояв біля витоків порівняльно-типологічного вивчення фольклорних жанрів. У структурі казки В. Я. Пропп вичленував найголовніші елементи, так звані «цеглинки В. Я. Проппа», а саме: «відлучка», «заборона», «порушення заборони», «герой залишає домівку», «зустріч у дорозі», «випробування героя», «отримання чарівного засобу /чарівного предмету, властивості тощо/», «ворог переможений», «повернення героя», «щасливе закінчення твору» [5, с. 36–45]. Подібна побудова казки свідчить про її магічну, ритуальну функцію, що наближає казку до такого архаїчного жанру, як замовляння. У казці, як і в замовлянні,

поєдналися магічна ритуальна дія з магічною словесною формулою, і через це у казці часто зображуються заборонена дія, на яку накладено табу, а також потенційне, ймовірно покарання за порушення цього табу.

Схеми В. Я. Проппа показують типову будову, «моделі» казок, відповідно до яких виокремлюється їхній «будівельний матеріал»: річ у тім, що казки мають набори «цеглинок», тобто типові сюжетні елементи, ситуації, заборони, дії. І це теж підстава для розрізнення творів цього фольклорного жанру: деякі казкові тексти мають весь комплект «цеглинок», однак існує тип казок, у яких певні «цеглинки» пропущені з певною метою. «Цеглинки В. Я. Проппа» легко виявити, наприклад, у таких казках: «Казка про Котика і Півника», «Вовк та козенята» (українські народні казки); «Гуси-лебеді», «Колобок», «Сестриця Оленка та братик Іванко» (російські народні казки).

У своїх наробках методист Живицька Л. В. пропонує таку послідовність опрацювання казки за «цеглинками В. Я. Проппа».

Отже, найважливішими «цеглинками» є:

1. «Відлучка». У яких казках герої залишали на певний час свою домівку?

2. «Заборона».

3. «Порушення заборони». Що забороняли робити героям казки? Хто порушив таку заборону? Чому?

4. «Герой залишає домівку». Хто йшов /або тікав з домівки/? Чому?

5. «Зустріч у дорозі» З ким зустрічався герой на своєму шляху?

6. «Випробування героя». Хто і як випробовував силу і характер героя?

7. «Отримання чарівного засобу /предмета, властивості/». Які це засоби? Якими магічними якостями /особливостями/ вони були наділені? Яким чином герой зміг їх отримати?

8. «Ворог переможений». Яких ворогів подолав герой? Що допомогло йому здобути перемогу?

9. «Повернення героя». Хто з героїв повернувся після довготривалої відсутності додому? Як це сталося?

10. «Щасливе закінчення історії». Чому закінчення історії можна вважати щасливим? Для кого з героїв воно стало щасливим? [3, с. 138].

У структурі російської народної казки «Колобок» можна виокремити такі «цеглинки»:

1. «Перша цеглинка» – «Заборона». «Жили-були дід та баба. Спекла якось баба

колобок, поклала його на підвіконня та й каже: – Лежи на підвіконні, охолоджуйся, через віконце не стрибай, в ліс не тікай».

2. «Друга цеглинка» – «Відлучка». «А сама взяла кошика, пішла в ліс за грибами та ягодами».

3. «Третя цеглинка» – «Порушення заборони».

4. «Четверта цеглинка» – «Герой залишає домівку». «Полежав колобок на підвіконні, сумно йому стало, ось він і стрибнув прямо на стежку і в ліс покотився».

5. «П'ята цеглинка» – «Зустріч у дорозі».

6. «Шоста цеглинка» – «Майбутній дарувальник випробовує героя». «Котиться колобок стежкою, а назустріч йому зайчик, ведмідь, вовк, лисиця...».

7. «Сьома цеглинка» – «Отримання чарівного засобу». Чарівного засобу колобок не отримав. Він ошукав зайчика, вовка, ведмедя, а лисичка перехитрила колобка тай з'їла його.

8. «Восьма цеглинка» – «Ворог переможений по-доброму». Колобок ворога не переміг. Він сам загинув.

9. «Дев'ята цеглинка» – «Повернення героя». Колобок не повернувся. Його історія завершується трагічно.

10. «Десята цеглинка» – «Щасливе закінчення історії». У цієї казки щасливого закінчення немає [3, с. 138–139].

Казка «Колобок» алегорична. Дід та баба – це дорослі, які мають великий життєвий досвід. А колобок – це дитина. Головна думка твору: діти повинні слухатися дорослих, бо може статися нещастя, горе з ними. Можна сказати, що у казці містяться певні табу, заборони на самостійні дії дітей до певного віку. Дорослі несуть відповідальність за дії малих дітей, недосвідчених, нерозумних.

Російська народна казка «Гуси-лебеді» – це казка про відповідальність, байдужість, взаємодопомогу.

У структурі цієї казки наявні лише деякі «цеглинки», а саме:

1. «Перша цеглинка» – «Відлучка». «Дід та баба пішли на роботу».

2. «Друга цеглинка» – «Заборона». «Принесемо тобі булочку, пошиємо тобі сукеночку, купимо хустинку. Будь розумницею, бережи братика, не йди з двору».

3. «Третя цеглинка» – «Порушення заборони».

4. «Четверта цеглинка» – «Герой залишає домівку». «Дочка забула, що їй

батьки наказували, посадила братика на травичку під віконцем, а сама побігла на вулицю, загралася, загулялася. Налетіли гуси-лебеді, підхопили хлопчика, понесли на свої крильцях».

5. «П'ята цеглинка» – «Зустріч у дорозі з магічними героями».

Дівчинка не виконала прохання магічних героїв (печі, яблунки, річки), тому вони їй не допомогли: не підказали дороги до вільми.

Магічні герої не дарують дівчинці чарівних речей, натомість вони рятують /ховають/ героїню та її братика, коли вони тікають від переслідувачів. «Дівчинка поїла простого киселя молочної річки. Річка і заховала її під киселевим бережком». «Дівчинка скоріше з'їла яблучко і подякувала. Яблуня її заслонила гілками, вкрила листям». «Дівчинка швидше – житній пиріжок у рот поклати, а сама з братиком в піч, засувкою прикрилася».

У побудові казки наявні ще такі **цеглинки: «Повернення героїв додому» та «Щасливе закінчення випробувань дітей».** «Дівчинка подякувала пічці і разом з братиком прибігла додому. А тут і батько з матір'ю прийшли».

Російська народна казка «Сестриця Оленка та братик Іванко» – є міфологічною казкою, яка віддзеркалює донаукові міфологічні уявлення наших предків-язичників. Для наших предків світ був суцільним магічним простором. Світ природи /явища природи, рослинний світ, тваринний світ/, а також людський світ /соціальні стосунки, фізичні, психологічні, духовні, фізіологічні стани, людські дії, слова/ – все є магією. Тому так легко людина перетворюється на тварину, рослину, предмети, явища й навпаки. Тварина, рослина для давніх людей – магічний предок, який опікується, захищає, оберігає світ живої людини, А жива людина – є маленькою магічною часточкою всієї неосяжної магії.

Побудова цієї казки включає такі змістові «цеглинки», як:

«Заборона» – «Не пити водичку із копитця тварини». «Не пий з козячого копитця – козлятком станеш».

Отже у казці містяться певні табу, заборони на взаємодії із магічним тваринним світом. Внаслідок необережного ставлення людини до світу природи, світу тварин, магічна сутність може передчасно її поглинути.

У казці є **«цеглинка» – «щасливе закінчення історії»:** «А козлятко від радості три рази переплигнуло через голову і

обернулося на хлопчика Іванка».

На початку казки **«цеглинка» – «відлучка»** модифікована: «Поїла Оленка на роботу і братика з собою взяла».

Українські народні казки **«Котик і Півник»**, **«Вовк і семеро козенят»** є казками про тварин. Вони в алегоричній формі оповідають про світ людини, який є похідним від світу природи, світу тварин.

Казку «Котик і Півник» можна поділити на дві частини: **1. «Пригоди Півника /пригоди жертви/».** **2. «Пригоди Лисички /пригоди хижака, ката/».**

У першій частині **«Пригоди Півника»** є такі «цеглинки»:

«Відлучка» – «Котик йде їсти добувати, а півник вдома сидить та хати глядить».

«Заборона» – «Котик: «Ти ж нікого не пускай та й сам не виходь, хоч би хто кликав».

«Порушення заборони» – «Побачив півник пишничку, яку розсипала Лисичка по під вікном, вийшов на поріг, а лисичка за нього та й помчала до своєї хати».

У другій частині казки **«Пригоди Лисички»** виокремлюються такі **«цеглинки»:**

«Відлучка» – «Лисичка на влови пішла».

«Заборона» – «А дітям наказала півника глядіти та окріп гріти, щоб то вже, як вернеться, зарізати його та обпратити».

«Порушення заборони» – «Старша дочка Лиски вийшла з хати, щоб подивитися, хто так хороше грає на скрипочці. Котик всіх дітей Лисички /двох дочок та синопка Пилипка/ покидав до писано кайстри».

«Цеглинка» – «Щасливе закінчення історії». «Котик врятував Півника. Зібрали вони усі лисиччині страви, поїли і втекли. Та вже потім Півник довіку слухав Котика».

Отже, казка дійсно про людей, про виховання дітей. Діти повинні довіряти життєвому досвіду дорослих, прислухатися до заборон, бо може статися біда. Наявність у двох історіях (1. «Пригоди Півника /пригоди жертви/». 2. «Пригоди Лисички /пригоди хижака, ката/») однакових «цеглинок» тобто табу, свідчить про те, що і життя жертви, і життя ката регламентується однаковими заборонами, законами, порушення яких призводить до покарання.

Казка **«Вовк та козенята»** за своєю мораллю дуже схожа на казку **«Котик і Півник».**

Казка про Вовка і козенят існує в українському фольклорі у декількох варіантах. Один варіант казки містить у своїй будові такі змістові **«цеглинки»:**

«Відлучка Кози» – «Кожного дня ходила Коза в ліс за їжею».

«Заборона» – «Сама піде, а діткам накаже замкнути хатинку і нікому дверей не відчиняти». Можна двері відчиняти лише мамі-козі на її умовну пісеньку.

Цей варіант казки має «цеглинку» – «щасливе закінчення історії».

«Козенята послухали матір і не відкрили вовкові, бо він співав пісеньку грубим голосом. І залишились живі».

Ця казка розкриває особливості людського світу, особливості стосунків батьків і дітей: діти повинні слухатися батьків, не довіряти незнайомцям, бути розумними й передбачливими.

Отже, за В. Я. Проппом, не всі «цеглинки» наявні у сюжеті чарівних казок: деякі пропущені, деякі змінені, модифіковані.

Казки «Котик і Півник» і «Вовк та козенята», а також російські народні казки «Гуси-лебеді», «Сестриця Оленка та братик Іванко», «Колобок» мають спільні риси на рівні побудови (на рівні характеру завершення казки). Всі проаналізовані казки завершуються щасливо, окрім казки «Колобок»: Котик порятував Півника, козенята послухали свою матусю і не відчинили дверей хатинки, братик Іванко знову перетворився на хлопчика й порятував від відьми-чаклунки сестричку Оленку, неушкодженими повернулися сестричка з братиком з казки «Гуси-лебеді». Лише Колобок загинув, не повернувся додому. Казка констатує, що не всі життєві події закінчуються щасливо. Життя складне, страшне, небезпечне. Основне завдання такої казки-трагедії оповісти дитині про жакливу несправедливість життя, підготувати дитину до складнощів життя, попередити. Казка лякає дитину, щоб дитина в майбутньому була готовою до дорослого життя і не лякалась його, а мужньо долала перешкоди на своєму шляху. Доля Лисички-хитрунки, Вовка-хижака, а також інших негативних героїв не цікавить авторів /народ/. Такі герої є втіленням зла, якого дитина /доросла людина/ повинна остерігатися, боротися з ним, попереджати, долати, перемагати, щоб стати сильною і відважною. А саме зло повинно загинути, зникнути, у якому б вигляді воно не поставало б у казці, а також і у житті.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Запропонований у цій статті аналіз чарівних казок допоможе дітям-дошкільникам та учням початкової школи зрозуміти зміст казок. А творча робота з

«цеглинками В. Я. Проппа» активізує розвиток творчої уяви дітей-дошкільників та учнів початкової школи. Діти в процесі роботи з «цеглинками» зрозуміють особливості побудови казок, досягнуть її мораль і зможуть самостійно складати казки за структурою В. Я. Проппа.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Державний стандарт початкової освіти (2018 р.). Постанова Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 р. №87. Початкове навчання та виховання. 2018. №28–29. С. 41–45.
2. Дитина: Освітня програма для дітей від двох до семи років / наук. кер. проекту Огнев'юк В. О.; авт. кол.: Беленька Г. В., Богиніч О. Л., Богданець-Білокаленко Н. І. [та інш.]; наук. ред.: Беленька Г. В., Машовець М. А.; Мін. осв. і науки України, Київ. ун-т ім. Грінченка Б. Київ: Київ. ун-т ім. Грінченка Б., 2016. 304 с.
3. Живицкая Л. В. На уроке и после урока. Дидактический материал по русскому языку: пособие для учителя начальных классов./Л. В. Живицкая. Ч. II. Кировоград, 2002. 164 с.
4. Програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у світі» (нова редакція). У 2 ч. (Аксьонова О. П, Аніщук А. М., Артемова Л. В. та ін.); наук. кер. О. Л. Кононко. Київ: ТОВ «МЦФЕР-Україна», 2019. 452 с.
5. Пропп В. Я. Исторические корни волшебной сказки [Текст] В. Я. Пропп. Л.: Изд-во Ленинград. ун-та, 1986. 364 с.
6. Пропп В. Я. Морфология сказки [Текст] / В. Я. Пропп. М.: Наука, 1969. 168 с.
7. Типові освітні програми для закл. загальної середньої освіти: 1–2 та 3–4 класи. Київ: Видавництво «Світоч», 2019. 336 с.

REFERENCES

1. *Derzhavnij standart pochatkovoyi osviti*. (2018). [The State Standard of Primary Education]. Kyiv.
2. *Dytyna: Osvitnya programma dlya di`tej vi`d dvokh do semy roki`v*. (2016). [A child: a Curriculum for the Children aged between 2 and 7]. Kyiv.
3. Zhivitskaya, L. V. (2002). *Na yroke i posle yroka*. [At the Lesson and after the Lesson]. Kirovograd.
4. *Programa rozvytku dytyny doshki`l'nogo vi`ku «Ya u svi`ti»*. (2019). [A Preschool Education Programme «I am in the world»]. Kyiv.
5. Propp, V. Y. (1986). *Istoricheskie korni volshebnoj skazki*. [Historic Roots of a Magical Fairy Tale]. Leningrad.
6. Propp, V. Y. (1969). *Morfologiya skazki*. [Morphology of a fairy tale]. Moscow.
7. *Tipovi` osviti`ni` programy dlya zakl. zagal'noyi seredn'oyi osviti`ty: 1-2 ta 3-4 klasi*. (2019). [Standard Curricula for General Secondary Education: 1-2 and 3-4 grades]. Kyiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ФЕДОТОВА Світлана Олександрівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри методик початкового навчання Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: література, дитяча література, методика навчання літературного читання.

INFORMATION ABOUT AUTHOR

FEDOTOVA Svitlana Oleksandrivna – Candidate of Philology, Assistant Professor of the Department of Methodology of Preschool and Elementary School Education at Volodymyr Vynnychenko Centralukrainian State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: literature, literature for children, teaching methodology of literary reading.

Стаття надійшла до редакції 17.12.2021 р.

UDC –371.134

DOI: 10.36550/2415-7988-2021-1-192-143-147

CHERNIONKOV Yaroslav Olexandrovych –

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Department of Linguodidactics and Foreign Languages, Volodymyr Vynnychenko Centralukrainian State Pedagogical University

ORCID:<https://orcid.org/0000-0001-6598-1581>

e-mail: yarcher78professor@gmail.com

THE ROLE OF PROFILE SCHOOLS IN THE PROCESS OF INDIVIDUALIZATION OF PROFESSIONAL TRAINING OF A FUTURE TEACHER OF FOREIGN LANGUAGES

Formulation and justification of the urgency of the problem. In the complex system of modern Ukrainian education, a foreign language occupies a special place due to its social, cognitive and developmental functions as another means of communication, knowledge of the world around us and the expansion of its borders. In the context of this problem, it is worth emphasizing the professional training of future foreign language teachers in specialized schools.

The profile of studying is a way of the organization of differentiated training which provides the expanded, deepened and professionally oriented studying of a cycle of related subjects. The profile of education is determined taking into account the interests and capabilities of students, prospects for further education and professional prospects of student youth; personnel, material and technical, information resources of the school; socio-cultural and production infrastructure of the district, region [2].

The profile of studying is a type of differentiation and individualization of education, which allows due to changes in the structure, content and organization of the educational process to take into account the interests, inclinations and abilities of students, their opportunities, to create conditions for high school students in accordance with their educational and professional interests, social and professional self-determination. The main aim of

profile-oriented training is to provide conditions for quality education of high school students in accordance with their individual inclinations, opportunities, abilities and needs, to provide professional orientation of students for future activities in demand in the labor market, to establish continuity between general secondary and professional education, spiritual self-improvement of the individual, the formation of intellectual and cultural potential as the highest value of the nation. The profile school is an institutional form of realization of this purpose [2].

Analysis of recent research and publications. Currently, the problem of specialized training continues to be the focus of domestic scientists. A significant contribution to its solution is made by: G. Ball, V. Guzeyev, V. Kizenko, S. Trubachova, O. Korsakova, N. Shiyan, N. Bibik, O. Bilorykha, N. Vasylenko, V. Volkanova, Y. Gryaznova, N. Dobronravina, O. Kotova, A. Lopukhivska, Zh. Osipenko, S. Sushko, I. Yaremko and many other foreign scientists.

The basis of profile-oriented education in the Austrian primary school is a differentiated approach, which takes into account the age, physical, mental, intellectual characteristics of children and is aimed at the comprehensive development of students and ensuring their professional education. Theoretical principles of learning differentiation have been developed in the works of Austrian and German pedagogues: